

Dömötör Zoltán 1934-ben született Csömörön, ahol jelenleg is él. Alapfokú és középfokú tanulmányait Budapesten végezte. Ezután az Ikarus jármű gépgyárban dolgozott és a gyár kézilabda csapatának aktív és igazolt játékosa volt. 1954-ben felvételt nyert a budapesti Apácai Csere János Pedagógiai Főiskolára. Mivel az intézmény megszűnt, így az egri Állami Pedagógiai Főiskolán folytatta tanulmányait magyar-történelem szakon. 1955. szeptembertől 1957. márciusáig – a letartóztatásáig és internálásáig- itt tanult.

Az 1956-os forradalomban nemzetőrként tevékenykedett, a riadócsoporthoz tartozott, a riadócsoporthoz tartozott, a riadócsoporthoz tartozott. Ezen tevékenységéért az Egri Bíróság 1957. szeptember 3-án 7 év börtönbüntetésre ítélte. Ennek következtében tanulmányait soha nem fejezhette be. A Legfelsőbb Bíróság 1959. februárjában jogerősen 5 év börtönbüntetést szabott ki rá, melyet 1957. márciusától - 1962. márciusáig az ország különböző büntetés végrehajtási intézményeiben töltött le. Szabadulásától a rendszerváltásig kizárólag segédmunkásként dolgozott, nehéz körülmények között élte életét.

1990-ben katonai rendfokozatát visszaadták, majd főhadnaggyá léptették elő, a szabadságharc 50. évfordulóján századosi rendfokozatot kapott. 1999-2003-ig a Honvédelmi Minisztérium Rehabilitációs Bizottság tagja volt a Tartalékos Katonák Országos Egyesülete épviselőjeként. 1995-től az 1956 Magyar Nemzetőrség országos társadalmi szervezet elnöke, főparancsnoka. Az 1956-os Vitézi Lovagrend alapító tagja, szerzet, saját jogon a Történelmi Vitézi Rend tagja. 2019. március 14-én Köztársasági Elnöki kitüntetésben részesült.